

[Clausager.]

og redeligt arbejde med paa at faa et godt Resultat, og jeg tror, det vil være klogt i en Tid som denne ogsaa for det ærede Medlem at lade sine partipolitiske Kartofler staa uhyppe; de er saamænd ikke saa fine, at det er værd, han hypper dem i andre Folks Paasyn.

Larsen-Badse: Jeg rettede i mine Udtalelser i Gaar en Række Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, foranlediget ved visse, og ikke faa, Misforstaaelser, som herskede i forskellige Kredse om, hvorledes man skulde forstaa dette og hint i det foreliggende Lovforslags Bemærkninger. Jeg vil gerne udtale min Paaskønnelse af den Grundighed og Klarhed, hvormed den højtærede Handelsminister har besvaret mine Spørgsmaal. Ministeren henviste Roedyrkerne til, at for saa vidt der endnu skulde være nogen Misforstaaelse til Stede, kunde der blive Anledning til at forhandle videre med dem i det Udvalg, der vilde blive nedsat. Jeg skal da heller ikke komme dybere ind paa de rejste Spørgsmaal og kan som Følge deraf ved denne Lejlighed fatte mig i meget stor Korthed.

Det ærede Medlem, som i Gaar talte for Retsstatspartiet, Hr. Hans Hansen, sang paa den Melodi, der har lydt her i dette Ting og her i dette Land gennem mange Aar, om de rige Sukkerfabrikker, og hvad man nu kan sige om dem. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at vi maa jo dog alligevel trods alt betragte Sukkerfabrikkerne som det faste Punkt i al Sukkerproduktion her i Landet, og dette faste Punkt vilde ikke være af den Værdi, som det er, hvis man tænkte sig ... ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hans Hansen eller i øvrigt nogen anden har Fantasi til at tænke sig, hvordan det vilde gaa med Tegning af Arealer o. s. v., hvis man ikke til ethvert Tidspunkt havde aldeles Sikkerhed for, at Sukkerfabrikkerne økonomisk var i Stand til at opfylde de Forpligtelse, de gik ind paa.

Naar man i gamle Dage vilde nævne et Billede paa noget, der var fast og solidt, saa nævnte man „Bank of England“, ja, man har oven i Købet her nævnt Nationalbanken. Tilliden til disse to Institutioner, som vistnok er udmærket økonomisk, er imidlertid ikke nær saa stor, som den er til De danske Sukkerfabrikker, hvad den økonomiske Side af Sagen angaar, og derfor vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at vel kan man skælde ud, det koster i Regelen ikke noget, navnlig ikke naar man gør det herindefra, og vel kan man tale om

de Penge, som er skovlet ind, o. s. v., men hvis ikke denne Virksomhed økonomisk var saa vel funderet, som Tilfældet er, saa tror jeg saamænd, det var nogenlunde overflødigt at drøfte dette eller andre lignende Forslag videre, for saa vilde Arealtegningen alligevel komme til at mangle det, der til syvende og sidst er det faste Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Clausager, der naturligvis talte om sit eget Forslag — og det er der ikke noget at sige til —, mente, at en Beskyttelse paa 2 Ø. under visse Omstændigheder kunde være nok. Jeg er ikke kompetent til at udtale mig om, hvorvidt den er nok. Jeg udtalte min Tvivl om, at den var det. Men maa jeg ikke i en kort Bemærkning om det Forslag, som her er spillet ud, sige, at man kan meget vel forhøje Indførselstolden paa Raasukker; saa vidt jeg ved, ligger Forskellen i Prisen paa Raasukker og raffineret Sukker ude saanær op ad hinanden, at der vist ikke er stor Fortjeneste ved at indføre Raasukker og raffinere det. Man kan nemlig i Øjeblikket importere raffineret Sukker omtrent lige saa billigt som Raasukker, rent bortset fra Toldbestemmelserne, og med den Salgsorganisation, som de danske Sukkerfabrikker har, vil det saamænd ikke komme til at ramme dem; og for øvrigt ligger det vist saaledes, at Roedyrkerne igennem en Række Aar gennem deres Kontraktforhold til de danske Sukkerfabrikker har en Andel, en ikke ubetydelig Andel, ogsaa i den Fortjeneste, som Sukkerfabrikkerne har haft paa Raffinering af udenlandsk Raasukker, for saa vidt de overhovedet har haft nogen Fortjeneste.

Hvis man nu forudsætter, at Arealet ikke blev tilstrækkelig stort, at vi kom til at mangle meget Sukker, og at vi skulde indføre Sukker og saa fik en højere Told paa det Raasukker, vi skal indføre, saa vil Fabrikernes Mulighed for at betale Dyrkerne være mindre, end den er i Forvejen; det er jo nemlig Regnestykket, det synes jeg ikke man behøver at diskutere længe om. Men i øvrigt maa vi vente, til det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Clausager nu kommer med paa Venstres Vegne, ser Dagens Lys.

Nu vil jeg dog gerne benytte Lejligheden til at sige, at for mig er det Forslag ikke nyt. I 1929 mødte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og jeg det første Gang paa et saa fjernt Sted som Fejø, hvor den daværende Justitsminister Rytter havde det i Lommen, og da kaldte han det Toldinspektør Hallands Forslag. I Fjor mødte vi det herinde, ganske vist ikke her i Folketinget, men andetsteds, og da kaldte man det